

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 9.

Z KRAKOWA DNIA 30 STYCZNIA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 22 Stycznia.

Najjaśniejszy Cesarz Jmc i Król naysaskawicy ozdobił raczył orderem S. Włodzimierza 4tey klasy: Szefa Wydziału Lekarskiego w Komisji Rządowej W. O. y. Stumera Jana. — Naczelnego Lekarza Wojska, Doktora Baldaufa Xawerego. — Lekarza Dywizyynego Gwardyi Królewskiej, Naczelnego w Szpitalu Głównym Garnizonu Warszawskiego Doktora Przybyskiego Józefa.

Orderem S. Stanisława 4tey klasy, Sztabu Lekarzy:

Doktora Szwencckiego Fryderyka, z pułku Grenadierów Gwardyi.

— Doszewskiego Wawrzyńca, z pułku 3 piechoty liniowej.

— Tomorowicza Jana, z pułku 1 strzelców konnych.

— Sztakekranda Ludwika, z pułku 2 Ulanów.

PROSPEKT.

Niżej ; odpisany uczeń Dawida i Członek wielu Akademii Malarskich, chcąc wnieść pomnik dla Sławy Narodu Pol-

skiego, przedsięwziął wydać Zbiór portretów Królów Polskich, i tych Mężów, których imie przeżyło lub przeżyją wieki. Chcąc nadto przekazać potomności rysy społecznych celujących dostoięstwem, znaczeniem, odwagą, talentem lub zasługą, wyda ich portrety. Samo przedsięwzięcie wskazuje podział dzieła.

Oddział 1wszy będzie nieiako Fantemem Polskim. Mieścić się w nim mają Królowie i ci Mężę co zaszczyt Polsce przynieśli.

Oddział 2gi przeznaczam na Portrety znakomitszych społecznych.

Każdy Oddział składać się będzie z kilku lub kilkunastu części.

Dzielo to przez niżej podpisanego rysowane i litografowane, krótkimi biografiami przez znakomitszych w Literaturze narodowej Mężów spisaniem opatrzone, wychodzić będzie *in folio* na papierze welińowym. Współczesne osoby z natury przez niżej podpisanego rysowane będą; co się zaś tycze nieżyjących, naylepsze wzory doszłe do naszych czasów użyte będą do ich przerysowania, w czem wy-

dawca, ani starań, ani kosztów, ani podroży oszczędzać nie będzie.

Dnia 1go Września wywydzie część pierwsza Oddziału 1go i Oddziału 2go. Każda z nich składać się będzie z 27 Portretów

O d d z i a ł I.
Część 1.

- Tadeusz Kościuszko.
- K. Józef Poniatowski.
- Jan Henryk Dąbrowski.
- Stanisław Małachowski.
- Ignacy Potocki.
- Ignacy Krasiński, Xże Arcybiskup Warmiński.
- Jenerał Jasiński.

O d d z i a ł II.
Część 1.

- Józef Xże Zajączek, Namiestnik w Królestwie Polskiem.
- Stanisław Hr. Potocki, Prezes Senatu Królestwa Polskiego.
- Jenerał Kozłowiecki.
- Jenerał Chłopiński.
- Jenerał Mokranowski.
- Julian Ursyn Niemcewicz, Sekretarz Senatu.
- Jenerał Wincenty Hr. Krasiński.

Prenumerata na część pierwszą obu Oddziałów wynosi czerwonych złotych 6, na część pierwszą każdego Oddziału, a osobna czerwonych złotych 3.

Nazwiska osób Prenumerujących umieszczone będą przy każdej części.

Prenumerować można:

- W Warszawie w składzie sztuk piśmiennych pod kolumnami.
- W Wilnie u P. Weiss,
- W Wiedniu u P. Artaria.
- W Dreźnie u P. Morasch,

W Berlinie u P. Weiss.

W Paryżu u P. Letronne, Członka Instytutu, Inspektora Jenerałaego Szkół Wojskowych.

Dan w Warszawie d. 22 Stycznia 1820:
Ludwik Letronne.

Z Petersburga d. 24 Grudnia d. k.

Wielki Marszałek Dworu Paszków, dla słabości zdrowia uwolniony od tego urzędu, został Wielkim Łowczym dworu Jego Cesarzkiej Mości.

Sprawiający obowiązki Mistrza łowów Rzeczywisty Radca Stanu, Xże Dothorunki, mianowany Kuniuszym. N. Dworu.

Dnia 11 Listopada utworzył się w Fatieżu, w Gubernii Kurskiej, oddział towarzystwa biblijnego.

Uniwersytet Rostocki, który niedawno obchodził czwartą stuletnią pamiątkę swego założenia, postanowił w tej okoliczności przestać dyplomata na stopień Doktora Filozofii dla P. Uwarowa, Prezesa Petersburgskiej Akademii nauk, i dla Pana Krug, członka tejże Akademii, a dyplomata na Doktora Teologii dla Akademika Fräha.

Z Paryża d. 12 Stycznia.

Z rozporządzenia Królewskiego obie biblioteki Instytutu i Mazaryńskiego od 1go b. m. połączone są razem i nosić będą ostatnie nazwisko. Głównem bibliotekarzem mianowany jest uczoney Petit-Radel z płacą 5000 Fr.

Jenerał Savary chce się, tak głośno, na czas nisiai udać do Smirny, gdzie z jednym domem kupieckim jest w kompanii.

List Królewski ułaskawiający P. de la Valette, który zatwierdzony był ma przez Królewski sąd Paryżski, posta-

ny został sądowi Strazburskiemu przed którym P. de la Vallette ma się jako więzielnik stawić.

Król Wirtemberski przystał na pomnik Malherbes 800 Fr.

Zimno doszło tu do 9 stopni.

Podług pism naszych 30 deputowanych z lewej strony naradzało się w tych dniach, jakby terazniejszych Ministrów z urzędów oddalić.

Pod tytułem: *Verités penibles a dire, dures a ecouter*, Kapitan morski Laignel wydał w Paryżu pismo obwiniające Ministra morskiego, że gdyby admiralicyja Angielska zawiadywała od r. 1815 morską Francuzką siłą, nie mogłaby iey gorzej urządzić jak Minister Baron Louis. Oskarżenie to, dodając ieden z dzienników tutejszych, jest tego gatunku, iż albo obwiniający, albo obwiniony musi być do odpowiedzi pociągniiony, i ściągając zapewne uwagę izby Deputowanych, gdy rzecz będzie o wydatkach na wydział morski. W r. 1814, wyraża autor, podał Baron Louis liczbę 30 liniowych okrętów i 50 fregat, która później z niewiadomego układu z Anglią do 70 pierwszych i 40 drugich zmniejszoną została. W r. 1817 Vice-Hrabia Dubouchage doniosł izbie, iż wartość materiałów morskich wynosi 200 mill. Fr. i żądał obmyślenia funduszów do utrzymania tak kosztownego zakładu. Liczba ludzi składających się morską była ieszcze znacznieszą; składała się bowiem z 1300 officerów, 30 ekwipażów większych okrętów i 200 flotylowych, licznicy artyleryi, wielu batalionów okrętowych robotników i uczniów. Coż się z tego wszystkiego pozostało? Najwięcej 43 li-

niowych okrętów, 30 fregat, próżne magazyny i około 800 officerów powiększej części bez doświadczenia, z których niektórzy tylko znają teorią; doświadczeni zaś są oddalonymi i w pensyjach pokrzywdzonymi.

Dziennik Paryżki zaprzecza doniesieniu dziennika Sporów, iakoby 4 wiersze z tragedyi Meropy powtórzone były, dodając, iż tylko następujące dwa wiersze na żądanie publiczności przez Aktora Bernard powtórzonymi były:

*Le premier qui fut roi, fut un soldat
heureux.*

*Quel sert bien son pays n'a pas besoin
d'aïeux.*

(Pierwszy Król był szczęśliwym żołnierzem kto dobrze służy kraini nie potrzebuie wyvodu z przodków.)

Miasto Lectoure wyznaczyło 10,000 Fr. na marmurowy posąg dla swojego ziomka Marszałka Lascas, Xcia Montebello.

Byli Dyrektor Barras i Jeneral Kaut stozonemi są w Metz niebezpieczną chorobą.

P. Beullan zaczętu sposobu wziętego uczenia używać do lekarskiej nauki.

Marszałek Soult, Xcie Dalmacyi, wykonawszy przedonogdy Królowi przysięgę, odebrał z rąk jego łaskę Marszałkowską.

Wczorayszy dziennik izby Deputowanych zawiera 139 prośb o utrzymanie ustawy o obiorach, które 19,057 osób podpisało. — Prośba miasta Charolles zawiera między innymi następujący wyraz: "Gdy Likurg opuścił swoją oycyznę w zamiarze nie powrócenia więcej do niej,

kazał zgromadzonemu ludowi przysiąc, iż nie odmieni nadanych mu przez niego praw. Likurg był mędrcem, a Król Francuzki nie przysiął daremnie, iż chce wiernie zachować konstytucyją „

Xte Eckmül (Marsz. Davoust) dał niedawno bal, na którym znajdowali się Jen. Savari (Xte Rovigo) i Hr. Las Cases. (Oba z wygnania przywołani.)

Z Londynu d. 7 Stycznia

D. 6 zgromadzili się Lordowie admi-ralicyi dla rozpoznania sprawy przywiezionych tu 5 osób, które obwinione są o prowadzenie handlu niewolnikami na wyspie Francuzkiej, z których trzy uwolniono, a dwie pod sąd oddano.

J ba skarbowa doniosła Winiarzom, iż wina Reńskie podpadają równey opłacie celney jak Francuzkie.

Przychód W. Brytanii wynosił w r. z. 47 690,814 Fs.

Mówią, iż znaczna część przez tutejszego Żydowskiego bankiera na rachunek naszego Rządu na statym ładzie zakupionego srebra, znajduje się na zatrzymanym przez Iody na Elbie okręcie.

W Manszestrze magistrat i konstablowie odbyli wspólne naradzenie, dla zapobieżenia publiczney nędzy z powodu zbyt czystego zimna. Reformatorowie zaś tamtejsi rozpisali na dzień nowego roku obchód żałobny z powodu utraczoney wolności.

W Nottingham były przez 5 dni zaburzenia; wojska stały przez cały ten czas na rynku pod bronią. Nakoniec władze cywilne i wojskowe przymusiły reformatorów do spokojności.

P. William Congreve wynaleść miał nową strzelbę, która ma być nader do-

kładną.

W Glargowie powiększyły się od niejakiego czasu rękodzielne roboty.

Odnawia się znowu pogłoska, że część partii Grenwilla wniósł ma do Ministeryum.

Bal, który Lord Grantham dał przed niejakim czasem w wiejskim swoim mieszkaniu Newby, przerwany został burzowym widokiem. Za otworzeniem drzwi sali pokazała się piękna trumna czarno obita, na której znajdował się napis: Lord Grantham w krótkie tej trumny potrzebować będzie.

Zbankrutowały tu dwa domy kupieckie; lecz mają się z swemi wierzycielami układać.

Telegraf Bulenski, dziennik Angielski we Francyi wychodzący, zawiera niektóre uwagi nad Anglią, z których przytoczamy co następuje: Terazniejsze położenie Anglii ściągają na siebie powszechną uwagę. Przez przemysł swoich mieszkańców i wolną konstytucyją wzniosła się Anglija z drugiego do pierwszego rzędu Mocarstw i utrzymuje wagę Europy. W żadnym na świecie narodzie dawnym lub nowym nie przewyżczyły tak zęczenie i w Anglii przemysł i wytrwałość skąpstwa natury, ostrości klimatu, nieurodzajności ziemi, szczupłości kraju, planów swoich nieprzyjaciół i klęsk domowych. Główną sprężyną tych natężeń i ich uwięźceń była prawdziwa albo urojona wolność. Od wypędzenia Stuartów Anglicy przejętemi zostali uczuciami wolności, i ta przyłożyła się do wydoskonalenia rękodziel, rozszerzenia handlu i kilkukrotnemi usiłowaniami do utworzenia rolnictwa. Przez

oswobodzenie od monopolium rządowego wzniosła się siła narodowa na zwaliskach przywilejów i lenności; wrodzone czucie, że każdy dla siebie pracuje, nadało wszystkim odnogom tem większy wzrost, iż w żadnym narodzie nie znalazła Anglia rowiennika. Przedsiębiorczy duch Anglików tak był czynny i tak obszerne otwierał spekulacyjom pole, iż Rząd, który zawsze myślał o rozszerzeniu swoich krajów i powiększeniu przewagi, ciągle z niego korzystał. Życzenie nabycia osad wzbudziło w ludzkie chęć, a w Rządzie śmiałość. Ocean doświadczył nappierwey skutków tego systematu; brzegi nowego świata zostały zwołać Anglikami za ludnione. Ameryka stała się już ważną, nim inne narody nawet pomyślały.

Znany z rewolucyi Francuzkiej General Dumourier, liczący 80 rok życia - bawi teraz w Londynie.

Kilka tysięcy osób udać się ma za wsparciem Rządu na osiadzenie na przylądek Dobrey nadziei.

Z Wasingtona d. 7 Grudnia.

Prezydent Monroe otworzył dziś posiedzenia Kongressu poselstwem do obu izb. Na wstępie winnował im, iż Kapitol, dawne miejsce ich zgromadzeń (który Anglicy podczas ostatniej wojny spalili) tak dalece jest na nowo wystawiony, że się w nim mieścić mogą. Dalej ubolewał nad chorobą, która z powodu posuchy niektóre miasta dotknęła, i nad przerwą wypłat banków, co publicznemu kredytowi zaszkodziło. Potem przeszedł do ważnych stosunków z Hiszpanią. Mówił między innymi: "Zawarty niedawno traktat zdaje być dla obu stron korzystnym; jest z naszej

strohy podpisany, ale N. Król Hiszpański nie zatwierdził go dotąd z mało znaczących powodów, a temi są: 1) ponieważ Rząd Hiszpański jest tego mniemania, iż Rząd Zjednoczonych Stanów chce iedem jego artykuł zmienić (artykuł względem nadanych dóbr w Florydach grandom Hiszpańskim); 2) ponieważ Rząd Zjednoczonych Stanów na szkodę Hiszpanii dopuścił lub ułatwił wyprawę do Texas. Prezydent dodał, iż oba te powody zupełnie są nieprawdziwe, i zostawia roztrzygnięciu Kongressu: czyli traktat z strony Ameryki ma być do skutku przywiedziony, tak iak gdyby był przez Hiszpanią zatwierdzony? Traktat ten, wyraził daley, był przez upoważnioego Ministra zawarty, który Rząd swój przy naszym reprezentował i stósownie do instrukcyi działał. Hiszpania ustąpiła nam kraj i otrzymała zań inną, do którego mieliśmy słuszne prawa, i który iey jest przyleglejszy, niżeli nam ustąpiony, ponieważ ten jest ze wszystkich stron wyląwszy morze, naszymi prowincjami otoczony. Hiszpania utraciła nad nim wszelką władzę, uzyskała przez ustąpienie niustwo korzyści i zezwoleń, a nadewszystko położyła koniec dawnem sporom z Zjednoczonymi Stanami. Po tych oznaczeniach nie można było wątpić, iż N. Król Hiszpański ten traktat zatwierdzi. Z żalem atoli donieść muszę, iż to oczekiwanie zawiedzionem zostało, że traktat ani w przepisanym czasie, ani później nie został zatwierdzony. Dla uniknienia dalszych sporów i zapewnienia nam posiadłości Floryd, dał Rząd wysłanemu do Hiszpanii Ministrowi instrukcyje do wymienienia natychmiast zatwierdzeń,

W przypadku oporu z strony Hiszpanii, żądania wyjaśnienia. Odpowiedziano mu iż ważność przedmiotu i życzenie otrzymania wyjaśnienia względem niektórych nieostreżonych punktów, zrzucił tę zwłokę. Minister Amerykański oharował dać zaraz wyjaśnienia; lecz nie przyjęto, i oświadczone z strony Hiszpańskiej w Sierpniu, że nowy Minister do Zjednoczonych Stanów wysłany zostanie. Na to oświadczenie wydział spraw zagranicznych posłał naszemu Ministrowi w Madrycie instrukcją, aby oznajmił Rządowi Hiszpańskiemu, iż traktat utrzymuje się w zupełnej mocy, i jeżeli zatwierdzenie nadejdzie przed zebraniem się Kongressu, uważaem będzie, jak gdyby w oznaczonym czasie nastąpiło. Nadeszła już odpowiedź na to oświadczenie naszego Ministra i zawiera powyższe powody i trudności. (Prezydent dowiódł ich nieprawdę złożonymi papierami, i prowadził tak rzecz dalej.) To wszystko dowodzi, że Hiszpania nie ma dostatecznych powodów do odmówienia zatwierdzenia. Traktat został w takim sposobie zawarty, iż odmówienie zatwierdzenia z jednej strony jest obrazą drugiej. Dla czegoż Hiszpania chce nowego Ministra przysłać? mająż być na nowo rozpoczęte układy, i dokądże te przewłoka trwać będzie? Z jednej strony musimy narodowy nasz honor zabezpieczyć, a z drugiej dać dowód umiarkowania, które zawsze nasz naród cechuje. Jawno jest wszystkim, iż Zjednoczone Stany nie chcą się nigdy zdobyćzami powiększać, co nie zgadza się ani z zasadami ich religii, ani interesami, i nie życzyli byliby otworzyć otwierać pole; z tem

wszystkiem, ponieważ Zjednoczone Stany chciałyby utrzymać pokój, i ponieważ Najjaśniejszy Król Hiszpański po dwa razy zapewnił, iż przyszłe Posła, proponię zatem, aby oczekiwać jego przybycia nim przystąpimy do zajęcia Floztydów, spodajewam się, iż oświadczenia z strony Hiszpańskiej będą przyjacielskimi na krótkim przeciągu czasu nie nie stracimy, a prawo i słusność będą za nami. Nadto przeciąg ten czasu powinien nie tylko N. Królowi Hiszpańskiemu, ale i innym Mocarstwom być przyjemny. Proponię więc ułożyć warunkowo ustawę względem zatwierdzenia traktatu i ułożyć pod odpowiedzialnością na władzę wykonawczą skutecznienie tego, z zastrzeżeniem się przez czas Kongressu na oświadczenie i propozycje z strony Hiszpanii. Postępowanie Hiszpanii w tej sprawie nie było od żadnego Europejskiego Mocarstwa poparte; owszem Francja i Anglija oświadczyły się za Zjednoczonymi Stanami i za zatwierdzeniem traktatu. Spodziewać się należy, iż i Rossyja podobniegoż jest zdania, i nie zaniedbała go oświadczyć gabinetowi Madryckiemu. — Folych wyjaśnieniach co do Hiszpanii, mogli poselstwo o wielkiej bezstronności i ścisłej neutralności Zjednoczonych Stanów względem sprawy osad Hiszpańskich z krajem macierzyńskim, proponię razem przejrzenie ustawy o neutralności względem rzeczonych osad, i wyznaczenie portów, do którychby wojenne okręty korsarskie okręty bez nadzwyczajnej neutralności zawiać mogły. — Co do ustaw z Angliją względem pozwolenia traktatu handlowego, wyraża poselstwo: Spodziewaliśmy się, iż ugodzimy się na waz-

ny punkt, to jest przypuszczenie Amerykańskich okrętów do portów wschodnich i zachodnich Indyy ; lecz podane od Zjednoczonych Stanów w tej mierze ultimatum, odrzucone w grzecznych wyrazach zostało. Oddać się więc do woli Kongresu, czyli nie wypada nawzajem przedsięwzięć zakazujących śródków, lubo reszta artykułów traktatu jest dla obu stron korzystną. Względem zabrania niewolników w Zjednoczonych Stanach przez Angielskich urzędników, oczekujemy także odpowiedzi od naszego Posła w Londynie. — W ostatniej części poselstwa mówi Prezydent o kłopotach, w jakim się weszliśmy i terażniejszym roku kraje zjednoczone z braku gotowizny znajdowały. Mimo tego przychód skarbu wynosił jednak do 30 Września 19 mill. Dol. z których po odtrąceniu wydatków rządowych, wraz z prowizją i zaległej raty długu narodowego, pozostało się w skarbie 8 mill. 500,000 Dol. które wraz z wpływając jeszcze mającemi aż do nowego roku pieniędźmi, wystarczą aż do tej chwili na uspokojenie potrzeb kraju.

Przedsięwzięty obiad brzegów do założenia nowych warowni prawie już ukończony został i przysposobiono mnóstwo materjałów. Budowanie wojennych okrętów idzie także z pośpiechem, i siła morską Zjednoczonych Stanów doprowadzona w krótko zostanie do stanu, jak jest ustawą oznaczony.

Prowincya czyli stan Nowegoiorku dał najpierwszy przykład uchylenia niewoli, jako niezgodney z wolą konstytucyją. W wielu innych prowincyjach nie przyjmują nowych niewolników.

Z Tryjestu d. 4 Stycznia.

Ali, Basza Janiny, rządzi ciągle swęią prowincyją despotycznie. Wiele osób uciekając przed jego gwałtownością, udało się do Korfu. Węzyr ten Albanii, który podbił pod siebie znaczną część Macedonii i prawie całą Tessalonią i około 2 mill. poddanych liczą, powierzeni tylko ulega Porcie, która uznała go w tym zaszczyście, od W. Sultana tylko odbiera firmany i znaczną summę pieniędzy, jako haracz z pogłównego Chryścian i podatków, które powiększey części są zadzierżawione, posła do Stambułu. Zresztą rządzi się samowolnie, za ciągle lub rozpłaszcza wojsko, podbiła ograniczenie prowincyji lub zawiera z niemi przymierze, nakłada podług upodobania podatki i handlowe opłaty. W stolicy, która do 30,000 mieszkańców liczy i w dziewięciu częściach składa się z Greków, mieszka w pałacu na wzgórzu obwarowanym, utrzymuje zawsze 10,000 wojska, a w potrzebie może mieć go trzy razy tyle. Przy jego Dworze znajdować się nawet mają agenci Mocarstw Europejskich.

Z Włoch d. 2 Stycznia.

Kardynał Sekretarz stanu Consalvi spadł był na zdrowiu, lecz wyszedł już tak dalece z swej słabości, iż trudnić się może sprawami rządowemi. — Pałac Lucjana Bonaparte, Xcia Canino, w Rzymie, jest do sprzedania. Zdaje się, iż on chce zupełnie w Viterbo osiąść i poświęcić się jedynie literaturze.

Podróżniąca rodzina Angielska została przed kilku tygodniami przez rozbojników przy Pistramala zatrzymana i sta-

piona. Zdarzenie to tem jest nieprzyjemniejsze, że ta droga mianabyła za bezpieczną.

Uczony Mineralogista Brocchi, który przeszłego lata odbył podroż przez Neapolitańskie prowincyje Kalabryją, Basilią, Ottranto i Puglią, i wiele zapewne zebrał wiadomości, przybył teraz do Rzymu.

Wyszła w Paryżu r. z. Książka Architekta Mazois (znanego z wielkiego dzieła o Pompei) "La maison de Scaurus, ou description d'une maison Romaine," czytana jest w Rzymie z wielkiem okontowaniem. Autor wprowadza młodego Niemca (na wzor iak Barthelemy w podroży Anacharsisa Scyta) do starodawnego domu Rzymskiego, który o wszystko się wywiada. — Nowy opis Rzymu przez Fea i Bonelli wielu się niepodoba.

Gazeta Genuńska zawiera co następuje: "Ostatnie listy z Alexandryi donoszą między innymi, że Vice-Król Egiptu, Mohamed Ali Basza, udał się w połowie Listopada do wyższego Egiptu, dla obejrzenia miejsc warownych, publicznych zakładów i rozporządzenia co dla dobra kraju dogodnam być może. Syn jego, pogromca Wehabitów, w krótcie w tryumfie do Egiptu powroci. Zrobienie kanaju Ramanieh, który ieszcze Rzymianie robić zaczęli, ale dla nieprzewyciężonych przeszkod zaniechali, czyni Vice-Królowi nieśmiertelną stawę. Kanał ten łączy z sobą wszystkie części kraju i ułatwia z oszczędzeniem kosztów sprowadzanie wszystkich do handlu płodów. Alexandryia znalazła więc drugiego Macedończyka, któremu iak dawniey pierwszemu wiarna swoje zakwitnienie, i w

teraźniejszych okolicznościach stanie się bezwątienia w tej części świata pierwszym morskiem i handlowem miastem." (Vice-Król teraźniejszy jest także rodem z Macedonii.)

Z Bruxelli d. 12 Stycznia

Siła nasza morska poniosła nową stratę: d. 29 Grudnia przeznaczony do Surynamy wolenny okręt Kozak rozbił się pod Margate. Officerowie i maytkowie uratowali się z największą trudnością i niebezpieczeństwem, ale okręt utonął.

Sprawa przeciw P. Weissenbruch, wydawcy dziennika ogólnego, który za umieszczenie obrażającego Hiszpanią artykułu, skazany został przez pierwszą instancyją na zapłacenie 500 Zł. i utracenie na 3 lata patentu na drukarnią, wytoczyła się do tutejszego sądu appellacyynego. Potępiony żądał uwolnienia siebie od kary, ponieważ zdał autora, ale że ten był jego pomocnikiem, przeto sąd appellacyyny zatwierdził wyrok pierwszej instancyi.]

Z Hanoweru d. 14 Stycznia.

U nas doszło także zimno do 21 stopni, z którego na przeziębienie kilkoro uboistwa umarło, postyilon nogi odmroził, a wiele innych ludzi ręce, i t. d.

Zgromadzenie stanów, które 3 miesiące trwać ma, odbywa ciągle swoje posiedzenia; lecz dotąd nic z jego czynności nie oznajmiono publiczności. Postanowiono iednak, iż protokół obrał ma być drukowany. Obie i by uchwałyły adressy podziękowania do Xcia Rejenta a Xcia Kambridgi. Deputowani od Xięstwa Fryzji nie zasadaia dotąd w izbach.

Dla pogorzalców w Uslar złożono tu dotąd w gotowiznie 5200 talarów.

DODATEK
DO N^{ro} 9.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 30 STYCZNIA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

R E K T O R

Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wskutek odezwy JJWW. Kommissarzy Pełnomocnych Likwidacyaych Królestwa Polskiego z d. 14 Grudnia r. z. Nr. 4439, tudzież uchwały Senatu Rządzącego z d. 31 Grudnia r. z. Nr. 4467, zawiadomił WW. Professorów Akademii Krakowskiej, by likwidacyie pretensyy wyptywających z zaległej pensyi do Rządu Austriackiego, tak z czasów byłey Rzeczypospolitey Polskiej, jako też i z epoki trwania tegoż Rządu, stosownie do wskazanych sobie już odezwą prawideł, ułożyli. Gdy zaś wielu z tych Professorów już nieżyje; zaczęł Rektor uwiadom a ninieyszem ich successorów, aby w przeciągu pletnastu dni od daty uwiadomienia takawe likwidacyie do Kancellaryi Uniwersytetu, wraz z dowodami swego prawa do sukcesyyi zmarłego Professora, złożyli.

Dan w Krakowie d. 22 Stycznia 1820

Litwiński.

Jankowski, S. J. U.

Z Wiednia, d. 21 Stycznia.

Dziś odbyło się dwunaste naradzenie zebranych tu Pełnomocników gabinetów Niemieckich.

D. 29 Stycznia r. b. i dni następnych odbędzie się tu w gmachu Stanów niższej

Austrii w przytomności Władz Rządowych czwarte ciągnięcie lotteryy na pożyczkę w konwencyney monecie w kwocie 4000 losów i 2 milj. Zr. Wyciągnięte Nra będą drukiem ogłoszone, a wypłata wraz z prowizyją za zwrotem obligacyy nastąpi w kassie bankowej za 3 miesiące w srebrney monecie.

Od brzegow Menu d. 16 Stycznia.

W nocy z d. 13 na 14 b. m. umarła nagle Elektorowa Hessen-Kasselska. W wieczor d. 13 kładąc się, żalita się na nudność, w nocy porwała ją gorączka i ściskanie, i gdy zawołany lekarz nadworny wszedł do iey pokoju, zakończyła życie. — Zmarła ta Xiężna Wilhelmina Karolina, była drugą córką Króla Duńskiego Fryderyka V. Urodziła się d. 10 Lipca 1747, a poszła za panującego Elektora Heskiego d. 1 Września 1764.

Zapewniaią, iż nowa administracyia w W. Xięstwie Badańskim jest już ukończona i będzie w krotce zaprowadzona. Za powrotem Pełnomocnika Barona Berstett z Wiednia mają być izby stanów zwołane. W całym kraju panuje nayzu-

pełniejsza spokojność.

Dziela Henryka Stilling przelożone zostały na język Rossyjski, i tłumacz ich, podług pism publicznych, udarowany od Cesarza został 40,000 rubli i brylantowym pierścieniem.

Podczas terażniejszego noworocznego jarmarku znalazł się w Lipsku artysta, który ogłosił w gazecie, iż patrafi blade wargi trwał na czerwone przerobić. Mewią, że ma wielki do siebie nattok, i z wszystkich fabrykantów najwięcej zyskuie.

Nad Renem tak dalece cena wodki spadła, iż beczki, która w r. 1818 kosztowała 80 Zr. dostać teraz można za 12 Zr.

Autorem wiadomego z pism publicznych Katechizmu politycznego dla mieszkańców miast i wsiów (ktoregu najwięcej na obu brzegach Renu rozrzucono, i dla polityczney osn wy miany jest za rewolucyyny) jest Hesko-Darmstadtcki Porucznik nazwizkiem Schulz, który miał się sam zwierzchności podać, ażeby podeyrzenie na ni-winnych nie padało.

Rząd Bawarski zniósł pod d. 29 Grudnia zakaz sprzedarzy zboża za granicę.

Angielsko-cudzoziemskie Biblijne towarzystwo w Londynie przystało w Grudniu r. z. do publiczney biblioteki miasta Norembergi 32 pięknie w salfian oprawnych dotąd przez nie wydanych w roznych Europejskich i Azylatyckich językach exemplarzów starego i nowego Testamentu Pisma S. tudzież 14 także w salfian oprawnych rocznich swoich rapportów.

W Magdeburgu uważają, iż od r. 1799 nie było tak łęgiey zimy, iak jest terażniejszą.

Jeden z najpierwszych handlarzów

kunsztownemi rzeczami w Londynie, Rudolf Ackermann, który do 600 ludzi zatrudnia, wyszedł z ubogiego Kołodziejczyka rodem z gór Saskich, do tego znaczenia.

W niektórych okolicach Jutlandyi włościanie umowili się nie pić więcej kawy.

Z Szwajcarni d. 6 Stycznia.

Niektóre Kantony myślały odwołać wojsko swoje z Francyi, bojąc się, aby ustawicznie przeciwko niemu powstawania tamecznych Dziennikarzów nie skloniły ludu do iakowych waltów. Z dokładniejszych atoli wiadomości okazało się, iż ta obawa była próżną. Rząd Francuski wziął na siebie obowiązek zupełnego w tey mierze zaspokoienia wnysłów. Z wyroźnego nawet rozkazu Krola wyznaczono osobny fundusz na powiększenie 4 pulków Szwajcarskich, bęących na żołdzie Francuzk m.

Z Sztokolmu d. 31 Grudnia.

Król nasz zniósł niedawno dotychczasowy zwyczaj dawania wszystkich tytułów urzędnikom pisząc lub mówiąc w interesach krajowych. Urządzenie to podobowało się bardzo całej tutejszey publiczności.

Uniwersytet w Upsali miał zeszedł iesteni 1386 ucniów, między któremi było 6 cudzoziemców.

R O Z M A I T O S C I

Ważne urzędowe zdanie naysławniejszych rolników i rękodzielników Francuzkich, dowodzące, że merynosy Hiszpańskie nietylko nie wyrażają się w innich krajach, ale owszem, że wełna z nich pochodząca tem więcej cienkości i miękkości nabrwa, im północniejsze ma położenie kraj, w którym się chowają.

Hrabia de Polignac, właściciel stada

merynosów w Departamencie Calvados, w zamiarze udowodnienia, że merynosy nie tylko nie wyradziają się we Francyi, ale raczej, że wełna merynos Francuzka pierwszej klasy ma niezaprzeczoną wyższość nad wełną oryginalną Hiszpańską pierwszej klasy także, i że z Francuzkiej wełny można robić najpiękniejsze sukna, nieoddzielając ani fun podlejszych, ani nawet wełny z udów i nóg z żadnego runa; i chcąc zwrócić uwagę tak rządowi, jak współobywateli na swoje stada, udał się do Ministerstwa spraw wewnętrznych, żądając:

Aby wyznaczona była Komisya, w której przytomności odbyłaby się stryż całego tego stada, któraby odesłała wełnę opiecętowaną fabrykantowi w Louviers, którego za nayszczerniejszego uzna, z poleceniem:

1. Użycia jednej tej części do zrobienia z niej sukna, nie odrzucając ani gątych run podlejszych, ani też wełny z udów i z nóg.

2. Użycia drugiej części do zrobienia sukna, odbierając wełnę gatunku prima nazwanego;

3. Zrobienia sukna z wełny oryginalnej Hiszpańskiej, za najpiękniejszą użycanej, używając wyłącznie gatunku prima.

Domagał się daley Hr: de Polignac, żeby sukna te pod kontrollą władzy miejscowej administracyney zrobione, opiecętowane, i do bióra Ministerstwa S. W. przesłane, i śledzeniu przyjętym narodowym, w celu wyrzeczenia wyroku względem stosunkowej ich wartości wewnętrznej oddane zostały.

Minister S. W. skłaniając się do żądania Hr: de Polignac, wezwał na śle-

dzących "Kommissarzy" najbieglejszych zoawców Francuzkich w przedmiocie rolnictwa i rękodzielni. Ci zdali sprawę ze swej czynności w osnowie następującej:

Ministerstwo S. W. Wydział 3ci.

— Wydział sztuk i rękodzielni. —

W Paryżu d. 10 Lipca 1817 r.
Rapport względem sukna zrobionego z wełny pochodzącej ze stada Hr. de Polignac.

"Kommissarze mianowani do rozpatrzenia się w suknach utkanych z wełny Hr. de Polignac, przeświadczyli się, że są nie tylko piękne w ogólności, ale że są tak piękne, jakich się spodziewać można z wełny, ze stada najpiękniejszego we Francyi pochodzącej; że próby trzy sukna tkanego z wełny negatunkowanej są szczególnie piękne, lubo niewyrównywały suknom utkany z gatunku prima nazwanego, z tej samej wełny wybranego. Szczególnie zaś zwróciła naszą uwagę proba No * koloru ciemno oliwkowego, którą nadzwyczajnie piękna znaleźliśmy na sukno z runa negatunkowego pochodzące; to jest, że nie odebrana była wełna z nóg i ndów, jak się to zazwyczaj dzieć zwykło, co w tym przypadku że nie nastąpiło, dowodziły złożone zaświadczenia. Na pochwałę fabrykanta wyznaniem, że zrzeczność swoją udowodnił więcey jeszcze fabrykacyą sukna z całego runa, aniżeli z gatunku prima,

Przeświadczyliśmy się, że próby sukien z wełny oryginalnej Hiszpańskiej utkane, (a użyto do tej porównawczej fabrykacyi gatunku prima wełny ze stada Albearal) widocznie są podlejsze od sukien z wełny prima Hr: de Polignac, a na-

wet podlewsze od sukien zrobionych z tego wełny negatunkowanej. Pilne porównanie tych różnych fabrykatów między sobą stwierdza na nowo dostrzeżenie, przy różnych zdarzeniach tylokrotnie przez wielu fabrykantów zrobione, że z najpiękniejszej wełny oryginalnej Hiszpańskiej nie można tak piękno zrobić sukna, jak z najpiękniejszej wełny Francuskiej, i że ostatnia nie ustępuje ani co do cienkości, ani co do miękkości, jak tylko wełnie najpiękniejszej Saskiej.

Wypadek tak zaspokajający śledztwa Komisji dowodzi także, że stada Hr: de Polignac, składać się muszą z owiec wyborowych, gniazda wydoskonalonego, i że utrzymywane są z taką starannością, jakiej się tylko po rolniku oświeconym i czynnym spodziewać można.

Zdaniem naszym zasłużył sobie Hr: de Polignac na chwałę u współobywateli, i na taką nagrodę i zachęcenie ze strony Rządu, jakiej doznają obywatele oddający się pewnemu rodzajowi przemysłu, którego skutki tak korzystne dla rolnictwa, rękodzielnictwa i handlu zdolne są na być większej jeszcze rozciągłości.

(podpisano)

Baron de Neufville. Ternaux. Jvart. Bardel.

Prezes Hrabia de Lasteurie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie S. W. Becquey.

Hrabia de Polignac przyznał pierwszeństwo wełnie Saskiej przysądzone nad Francuską co do cienkości, twierdząc, że

zdanie mu się, że ostatnia ma i one zalety (których w reszcie nie oznacza) które ją zdolniejszą czynią do fabrykacji sukien właściwie nazwanych, (to jest z wyłączeniem kaźmirków, merynosów, i innych cienkich wełnianych materyi) i czyni z tego powodu następujące uwagi:

"Przyjdzie czas, podług mego mniemania, (własne to są słowa Hr: de Polignac) kiedy wełny Saskie ustąpią co do cienkości i miękkości swej wełny ludom bardziej ku północy zbliżonym; są to prawa klimatu, którym przemysł ludzki uleżeć musi, gdyż północ wydawać będzie wiecznie delikatniejsze futra; a runa do tej wszakże należą kategorii, i gdyby merynosy Hiszpańskie do brzegów Afryki zwrócone były, skąd podobno pochodzą, wełna z nich w takim byłaby zapewne stosunku, do wełny Hiszpańskiej, w jakim ostatnia do wełny Saskiej.

Ogrodnictwo i Rolnictwo.

P. James Sorverby doświadczył, iż gdy korzenie drzew owocowych polewają się często wodą kiedy drzewa zaczną się kwitnąć, zabezpieczy się kwiat przeciw ostrem wiatrom, i drzewa więcey utrzymają owoc.

Uwieńczone pomyslnością doświadczenia P. Joubert w wyższych Włoszech, który na zwyczajnej ziemi od kilku lat bez wszelkiego pognoju miewa najobfitsze urodzaje, nie używając do pognoju jak tylko zielonego żyta, zasługuje na zastanowienie się Rolników.

D O N I E S I E N I E

Dnia 31 Stycznia 1820 r. o godz. 2 popołudniu w Domu pod Nr. 626 przy małym Rynku odbędzie się publiczna licytacja wydzierżawienia całego drugiego piętra w Domu pod Nr. 18 w żydowskiem mieście będącego z kilku mieszkań składającego się w roczną lub więcey dzierżawę, gdzie w wadium złp. 30 zaopatrzyć się należy. Zyczący sobie obięcia zechcą się w terminie znajdować. W Krakowie d. 26 Stycznia 1820.

Skorczyński, Kom. S.